

ORZECZENIE

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2005 roku

Sąd Apelacyjny w Warszawie, V Wydział Lustracyjny w składzie:

Przewodniczący: SSA Małgorzata Mojowska
Sędziowie: SA Zbigniew Kapiński
SA Grzegorz Pomianowski (spr.)

Protokolant: Agnieszka Dauter

przy udziale Rzecznika Interesu Publicznego **Włodzimierza Olszewskiego**
po rozpoznaniu w dniu 21 lipca i 11 sierpnia 2005 r.

sprawy **Stanisława Tymińskiego**
syna Jana, urodzonego 27 stycznia 1948 r. w Pruszkowie

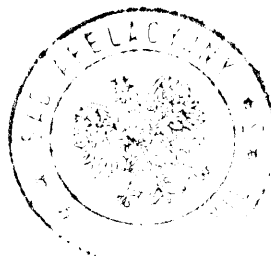
z urzędu

w przedmiocie zgodności z prawdą złożonego oświadczenia lustracyjnego

na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944–1990 osób pełniących funkcje publiczne (tekst jednolity Dz. U. z 1999 r., Nr 42, poz. 428 z późniejszymi zmianami)

1) Stwierdza, że Stanisław Tymiński złożył *zgodne* z prawdą oświadczenie, o którym mowa w art. 6 ust. 1 wymienionej wyżej ustawy.

2) Kosztami postępowania lustracyjnego obciąża Skarb Państwa.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem stwierdzam
Kierownik Sekretariatu

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 23.06.2005 r. ZPOW-0621-9/05 Państwowa Komisja Wyborcza powiadomiła Sąd Apelacyjny w Warszawie Wydział Lustracyjny, że otrzymała zgłoszenie Komitetu Wyborczego Kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Stanisława Tymińskiego do zarejestrowania. Jednocześnie Kandydat na Prezydenta R.P. Stanisław Tymiński do zgłoszenia o rejestrację swojej kandydatury doręczył oświadczenie lustracyjne, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 11.04.1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944-1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz. U. z 1999 r., Nr 42, poz. 428 z późn. zm.).

Przepis art. 40 b ust. 1 ustawy z dnia 27.09.1990 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2000 r., Nr 47, poz. 544 ze zm.) stanowi, że wobec kandydata na ten urząd wszczyna się postępowanie lustracyjne z urzędu. Działając w powyższym trybie Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 29.06.2005 r. wszczął postępowanie lustracyjne wobec Stanisława Tymińskiego. Następnie Sąd zwrócił się do właściwych instytucji, tj. do Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej – Komisja Badania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (I.P.N.) oraz Ministerstwa Spraw Zagranicznych (M.S.Z.) o zlecenie zbadania czy w posiadaniu tych instytucji znajdują się materiały dotyczące Stanisława Tymińskiego istotne z punktu widzenia postępowania lustracyjnego, tj. zgromadzone przez organy bezpieczeństwa państwa do dnia 10.05.1990 r. Należy nadmienić, że przy aprobachie Rzecznika Interesu Publicznego (R.I.P, karta 5 akt) Sąd ograniczył wystąpienie do I.P.N. jako instytucji wiodącej, gdy idzie o gromadzenie materiałów archiwalnych wytworzonych przez organy bezpieczeństwa państwa w latach 1944-1990 r. oraz do M.S.Z., bowiem inne instytucje

wymienione w art. 31 ust. 1 ustawy lustracyjnej zgodnie z art. 25 ustawy z dnia 19.12.1998 r o I.P.N. były obligowane do przekazania Instytutowi wspomnianych materiałów.

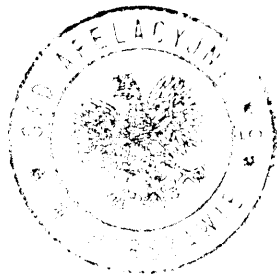
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych pismem z dnia 6.07.2005 r. (k. 17 akt) poinformował Sąd, że odnośnie Stanisława Tymińskiego „nie odnaleziono materiałów mogących mieć zastosowanie dowodowe w postępowaniu lustracyjnym”. Prezes I.P.N. po dokonaniu kwerendy w archiwach tej instytucji nadesłał do tut. Sądu zachowane dokumenty dotyczące Stanisława Tymińskiego. Są to dwie tečky o nr J. 13753 wytworzone przez funkcjonariuszy Wydziału XV Departamentu I M.S.W. Z zawartych w nich informacji wynika, że wywiad P.R.L. interesował się osobą Stanisława Tymińskiego już w czasie jego pobytu w Kanadzie. Z tamtejszej rezydentury polskiego wywiadu przekazano do centrali M.S.W. informacje dotyczące osoby Stanisława Tymińskiego z sugestią podkreślającą możliwość jego werbunku jako tajnego współpracownika przez służby wywiadowcze. Zgodnie z sugestiami przekazanymi przez źródła polskiego wywiadu w Kanadzie w czasie pobytu Stanisława Tymińskiego w Polsce w kwietniu 1988 roku funkcjonariusze Dep. I M.S.W. zorganizowali spotkanie z lustrowanym. Jak wynika z zachowanego „Raportu rozmowy werbunkowej z ob. P.R.L.” z dnia 20.04.1988 r. funkcjonariusz M.S.W. podając się za pracownika M.S.Z. zaproponował Stanisławowi Tymińskiemu spotkanie w restauracji Hotelu „Forum”. Rozmowa dotyczyła pracy Stanisława Tymińskiego w Kanadzie oraz jego możliwości zdobycia objętego embargiem sprzętu komputerowego lub jego dokumentacji. Wychodząc z tą propozycją funkcjonariusze A. Barkas i M. Ukielski ujawnili przed lustrowanym, że są pracownikami wywiadu P.R.L. Stanisław Tymiński nie wyraził zgody na współpracę z tym organem bezpieczeństwa państwa. Odmówił również podpisania „zobowiązania o zachowaniu w tajemnicy faktu przeprowadzonej rozmowy”.

Z zachowanych akt nie wynika, czy były czynione próby dalszych kontaktów służb specjalnych z lustrowanym. Przed podjęciem bezpośredniej rozmowy ze St. Tymińskim jego sprawę zarejestrowano w kartotece ewidencyjnej Departamentu I oraz w Biurze „C” M.S.W. pod numerem J. 13753 oraz nadano sprawie kryptonim „Tom”. W omawianych materiałach archiwalnych zostało odnotowane, że w roku 1970, Stanisławem Tymińskim interesował się Oddział „K” Zarządu II W.P. sygn. akt 24/68. na prośbę Sądu o dostarczenie tych akt Zastępca Prezesa I.P.N. udzielił odpowiedzi, że akta w/w sprawy nie dotyczą Stanisława Tymińskiego.

Na powyższej informacji zakończono kwerendę materiałów archiwalnych mogących stanowić materiał dowodowy w postępowaniu lustracyjnym kandydata na Prezydenta R.P. Stanisława Tymińskiego. Przed Sądem Apelacyjnym na rozprawie w dniu 21 lipca 2005 r. Stanisław Tymiński oświadczył, że złożył zgodne z prawdą oświadczenie lustracyjne. W złożonych wyjaśnieniach potwierdził fakt spotkania w Hotelu „Forum” z dwoma przedstawicielami M.S.W. Stanowczo oświadczając, iż nie wyraził zgody na współpracę z wywiadem P.R.L. oraz, że odmówił podpisania jakiegokolwiek dokumentu. Innych kontaktów z pracownikami służb specjalnych poza opisanym wyżej spotkaniem nie miał.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje. Zarówno zebrany materiał dowodowy w postaci dokumentów archiwalnych jak i wyjaśnienia Stanisława Tymińskiego, które uznać należy za w pełni wiarygodne, pozwalają na przyjęcie, iż lustrowany złożył zgodne z prawdą oświadczenie lustracyjne. Nie budzi wątpliwości fakt, (potwierdzony przez lustrowanego) że jego osoba była w kręgu zainteresowania służb wywiadowczych, lecz do pozyskania go przez te służby jako tajnego współpracownika lub kontaktu operacyjnego nie doszło, wobec stanowczego sprzeciwu lustrowanego.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny podjął decyzję jak w części dyspozytywnej orzeczenia.

Na oryginale właściwe podpisy
za zgodność z oryginałem
Kierownik Sekcji
Kierownik Sekcji